

Εγκύκλιος Μητροπολίτη Κονίτσης για την 28η Οκτωβρίου: Έτσι ξεκίνησε το Έπος του 1940 - 41

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανής και Κονίτσης

Το χρονικό των γεγονότων που οδήγησαν στο «ΟΧΙ» του Πρωθυπουργού Ιωάννη Μεταξά και στην έναρξη του Έπους του 1940-1941 περιγράφει ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανής και Κονίτσης κ. Ανδρέας μέσα από τη φετινή Εγκύκλιο του για την Εθνική Επέτειο της 28ης Οκτωβρίου 1940.

Παράλληλα στην Εγκύκλιο του ο Σεβασμιώτατος επισημαίνει, μεταξύ άλλων, ότι «ή Ελλάδα μας απέσπασε τόν παγκόσμιο θαυμασμό» δικαιολογημένα «γιατί ο άγώνας εκείνος είχε τήν προστασία τοῦ Χριστοῦ καί τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ὅπως ἔχουν βεβαιώσει οἱ ἥρωες τοῦ θρυλικοῦ Ἔπους τοῦ 1940».

Αναλυτικά η φετινή Εγκύκλιος του Μητροπολίτη Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανής και Κονίτσης κ. Ανδρέα για την Εθνική εορτή της 28ης Οκτωβρίου:

Θέμα: «Λοιπόν, έχουμε πόλεμο»: Ἔτσι ξεκίνησε τό Ἔπος τοῦ 1940 - 41

Ἀγαπητοί μου Χριστιανοί,

-Α-

Στίς τρεῖς τά ξημερώματα τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1940, ἕνα αὐτοκίνητο σταμάτησε μπροστά στό σπίτι τοῦ Πρωθυπουργοῦ Ἰωάννου Μεταξᾶ στήν Κηφισιά. Ὁ ἀστυφύλακας ἀσφαλείας, μή μπορῶντας νά διακρίνη ποιός ἀκριβῶς ἦταν ὁ ἐπισκέπτης, ἀνήγγειλε λανθασμένα τόν πρεσβευτή τῆς Γαλλίας. Ὁ Μεταξᾶς δέχθηκε τόν ξένο διπλωμάτη, πού ἦταν, ὅμως, τῆς Ἰταλίας ὁ πρεσβευτής, ὁ

Έμμανουέλε Γκράτσι. Έκάθησαν καί οι δύο στό μικρό σαλονάκι τής εισόδου. Ό Γκράτσι άφηγεΐται: «Ό κυριότερος λόγος, πού μέ κάνει νά θεωρώ τήν περίοδο από 15 Αύγούστου (τορπιλλισμός τής «ΕΛΛΗΣ») μέχρι 28 Οκτωβρίου 1940, ως τήν πιό σκληρή από όσες πέρασα στή ζωή μου». «Ό Μεταξάς είχε φορέσει μιά σκούρα μάλλινη ρόμπα, από τόν γιακά τής οποίας φαινόταν ένα μετριότατο βαμβακερό νυκτικό ... Μόλις καθήσαμε ..., χωρίς άλλα λόγια τοῦ έδωσα τό κείμενο (τοῦ τελεσιγράφου). Ό Μεταξάς άρχισε νά διαβάζει. Τά χέρια πού κρατοῦσαν τό χαρτί έτρεμαν έλαφρά, καί μέσα από τά γυαλιά έβλεπα τά μάτια, νά βουρκώνουν, όπως συνήθιζε όταν ήταν συγκινημένος. Όταν τελείωσε τήν ανάγνωση, μέ κοίταξε κατά πρόσωπο καί μοῦ εΐπε μέ φωνή λυπημένη αλλά σταθερή: **“Λοιπόν, έχουμε πόλεμο”**». **Αυτό, ακριβώς, ήταν τό επίσημο ΟΧΙ.**

-B-

Συνεχίζοντας ό Γκράτσι δηλώνει, ότι «τή στιγμή εκείνη τό καθήκον τοῦ αξιώματός μου μοῦ φάνηκε σταυρός, όχι μόνο θλιβερός, αλλά καί ταπεινωτικός, όταν άκουσα τά λόγια τοῦ πρεσβύτη» Πρωθυπουργοῦ, ό οποῖος «τήν υπέρτατη εκείνη στιγμή, προτιμοῦσε νά διαλέξει γιά τήν πατρίδα του (τήν Ελλάδα) τόν δρόμο τής θυσίας καί όχι τόν δρόμο τής άτιμώσεως. **Υποκλίθηκα μπροστά του μέ τόν βαθύτερο σεβασμό καί βγήκα από τό σπίτι του**». (οι υπογραμμίσεις δικές μας).

Ό Έλληνας Πρωθυπουργός, χωρίς νά χάση καθόλου καιρό, ενημέρωσε άμέσως τόν Βασιλέα Γεώργιο Β΄, τόν Άντιστράτηγο Άλέξανδρο Παπάγο, τούς Υπουργούς καί άλλους άρμόδιους παράγοντες. Κατέβηκε γρήγορα στήν Άθήνα καί άμέσως συνεκάλεσε τό Υπουργικό Συμβούλιο, τό οποῖο, σύσσωμο ένέκρινε τό Διάταγμα τής Έπιστρατεύσεως. Ό Μεταξάς, λέγοντας «ό Θεός νά σώση τήν Ελλάδα», καί κάνοντας τό σημεῖο τοῦ σταυροῦ, υπέγραψε πρώτος τό κείμενο. Τό ίδιο έκαναν, βαθειά συγκινημένοι κι΄ αυτοί, όλοι οι Υπουργοί. **Ό Έλληνοϊταλικός πόλεμος, άρχιζε όπως τόνιζε καί τό πρώτο πολεμικό ανακοινωθέν: «Αί ιταλικά στρατιωτικά δυνάμεις προσβάλλουν από τίς 5:30 σήμερα τά ήμέτερα τμήματα προκαλύψεως τής έλληνοαλβανικής μεθορίου. Αί ήμέτεροι δυνάμεις άμύνονται τοῦ πατρίου έδάφους**».

-Γ-

Στό μεταξύ, ό Λαός πού είχε πληροφορηθῆ τήν Ιταλική Έπίθεση από τίς έκτακτες εκδόσεις τών Έφημερίδων καί από τίς σειρήνες, ξεχύθηκε στους δρόμους, πού πλυμμόρισαν από Σημαΐες Έλληνικές. Μά τί ήταν αυτό; Πανηγύρι, χαρά, τρέλλα,

ένθουσιασμός! Κι' όπως πάλι μᾶς πληροφορεῖ ὁ Γκράτσι: «Ὁ τορπιλλισμός τῆς «ΕΛΛΗΣ» ἐπέτυχε ὅ,τι δέν εἶχε κατορθώσει νά ἐπιτύχει οὔτε ἡ ἐκστρατεία ἀπειλῶν καί ὕβρεων τοῦ Ἰταλικοῦ Τύπου, τήν ἀπόλυτη, δηλαδή, σύμπνοια τοῦ λαοῦ ... Ἡ Ἰταλική Κυβέρνηση μποροῦσε νά ὑπερηφανεύεται, γιατί εἶχε κατορθώσει νά συσπειρώσει σέ μιά ἀρραγῆ ψυχική ἐνότητα, ἕνα λαό βαθιά διηρημένο ἀπό ἀγεφύρωτες πολιτικές διαφορές καί ἀπό βαθιά καί παλιά πολιτικά μίσση, γιατί εἶχε ἐμπνεύσει τήν γενναία καί ἀκλόνητη ἀπόφαση νά πεθάνει, ἐν ἀνάγκη, γιά τήν πατρίδα του». Οἱ λαϊκές ἐκδηλώσεις κορυφώθηκαν, ὅταν ὁ Βασιλεὺς καί ὁ Πρωθυπουργός ἔκαναν τήν ἐμφάνισή τους στοὺς δρόμους τῶν Ἀθηνῶν. Κι' ὅταν ὁ Στρατός μας πέρασε στήν ἀντεπίθεση καί ἄρχισε νά ἀπελευθερώνη τήν μιά μετὰ τήν ἄλλη τίς Ἑλληνικές πόλεις τῆς Βορείου Ἡπέιρου, **ἡ Ἑλλάδα μας ἀπέσπασε τόν παγκόσμιο θαυμασμό!**

-Δ-

Καί δικαιολογημένα. Γιατί ὁ ἀγώνας ἐκεῖνος εἶχε τήν προστασία τοῦ Χριστοῦ καί τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ὅπως ἔχουν βεβαιώσει οἱ ἥρωες τοῦ θρυλικοῦ Ἔπους τοῦ 1940. Γι' αὐτό, κι' ὕστερα ἀπό κάθε νίκη τοῦ Στρατοῦ μας, ἐγέμιζαν οἱ Ναοί ἀπό κόσμο, πού μέ δάκρυα εὐγνωμοσύνης ἔσπευδε νά εὐχαριστήσῃ τήν Παναγία, τήν Ὑπέρμαχο τοῦ Ἔθνους μας Στρατηγό.

Ὡραῖες ἡμέρες, ἡρωϊκές, γεμᾶτες χάρη καί χαρά, ἀλλά καί ἐθνική ὑπερηφάνεια. Ἄμποτε νά δώσῃ ὁ Κύριος νά μή σβήσουν ποτέ αὐτά τά συναισθήματα ἀπό τίς καρδιές τῶν Ἑλλήνων καί, μάλιστα, τῶν νέων μας, πού εἶναι ἡ χρυσοῦ ἐλπίδα τῆς Ἐκκλησίας καί τοῦ Ἔθνους.

Χρόνια πολλά, ἅγια καί εὐλογημένα γιά ὅλους.

Διάπυρος πρὸς Χριστόν εὐχέτης

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς καί Κονίτσης ΑΝΔΡΕΑΣ